

Lunds universitet

Språk- och litteraturcentrum

Litteraturvetenskap

Handledare: Kerstin Bergman

2010-01-14

Karin Regen

SSL K01

Kandidatuppsats

Konsten att vara kvinnlig

-granskning och jämförelse av kvinnobilderna i två
kriminalromaner

Innehåll

1	Inledning	s.3
1.1	Syfte och frågeställning	s.4
1.2	Avgränsningar	s.4
1.3	Metod och disposition	s.4
2	Tidigare forskning	s.5
3	Teori	s.7
3.1	Feministisk litteraturteori	s.7
3.2	<i>Kvinnligt – myten och verkligheten</i>	s.9
3.2.1	Utseende	s.9
3.2.2	Klädsel	s.12
3.2.3	Känslor och uppförande	s.13
3.2.4	Röst och tal	s.13
4	Beskrivning av huvudpersonerna	s.15
4.1	Sue Grafton	s.15
4.2	<i>"K" som i kortslutning</i>	s.15
4.3	Kinsey Millhone	s.16
4.4	Janet Evanovich	s.17
4.5	<i>Lovligt byte</i>	s.18
4.6	Stephanie Plum	s.19
5	Analys	s.21
5.1	Stephanie Plum	s.21
5.2	Kinsey Millhone	s.23
6	Jämförelse	s.25
7.	Diskussion och slutsatser	s.27
8.	Käll- och litteraturförteckning	s.29
8.1	Böcker	s.29
8.2	Elektroniska källor	s.29
8.3	Bilagor	s.30

1. Inledning

Vi lever idag i en kultur där läsningen står i fokus. Trots detta visade en undersökning som genomfördes av Lärarnas Riksförbund 2005 att var femte elev på högstadiet aldrig läste böcker. Det var framförallt pojkar som uppgav att de aldrig läste, men även hos flickorna gick det att se att läslusten avtog med stigande ålder. Majoriteten av de elever som deltog i undersökning uppgav att de läste 1–3 böcker per år. Läsning är en viktig faktor i utveckling av att kunna behärska och använda det svenska språket. Denna kunskap leder i sin tur till ökad självkänsla och en förmåga att kunna påverka i tal och skrift, något som blir alltmer viktigt i vårt individfokuserade samhälle. Slutsatserna av undersökningen var att lästräningen i skolan måste förstärkas och att lärarnas uppgift är att arbeta med motivation och med att lyfta fram läsningens betydelse. En lärares uppgift är även att förmedla kunskap om det svenska språket.

Dagens litterära utbud är stort och det finns genrer för varje personlighet. I skolan kan man utgå från elevens egna intressen för att på så sätt få igång läslusten och intresset för litteratur. Samtidigt är det lärarens roll att styra val av litteratur så att den litteratur som presenteras i skolan speglar de värderingar som samhället och skolan besitter. Som ung är man lättpåverkad, vilket gör vikten av lämplig litteratur så mycket större. Som elever behöver man läsa böcker med goda förebilder, då dessa är med och skapar bilder av människor som ungdomarna sedan kommer bära med sig.¹ Vi fokuserar alltmer på jämställdhetsfrågor, vilket gör att kön och genus hamnat i fokus även i den litterära världen. Unga behöver presenteras för förebilder som ger en verklighetstrogen bild av män, kvinnor och deras interaktion.

Janet Evanovich och Sue Grafton är två amerikanska författare som rönt stora framgångar med sina deckarserier, vilka kan sorteras in under den komiska varianten av grenen. Första boken i Sue Graftons bokstavserie om Kinsey Millhone utkom 1982, medan *K som i kortslutning* ("K" is for Killer), som är den bok jag kommer granska närmare, utkom 1994. Samma år debuterade Janet Evanovich med sin första bok i serien om Stephanie Plum, *Lovligt byte* (*One For the Money*). Bägge huvudpersonerna är starka kvinnor i 30-årsåldern som arbetar inom mansdominerade yrken. Böckerna finns översatta till ett flertal språk, bland annat till svenska. De är lättlästa och varje roman är fristående, vilket gör att du kan påbörja vilken bok du vill utan att vara beroende av att ha läst de tidigare.

---

¹ Metta Fjellner (2005) "Var femte elev läser aldrig en bok i skolan", *Lärarnas Riksförbund*, <http://www.lararnasriksforbund.se/lrweb/home.nsf/indexfrmset?readform&Url=http://www.lararnasriksforbund.se/lrweb/Home.nsf/bykey/ZALC-788LXD?OpenDocument&Click=>, 2009-11-29 11.30.

Jag kommer att undersöka hur huvudpersonerna i de två ovan nämnda romanerna är gestaltade ur ett genusperspektiv. I förlängningen avser jag också att diskutera om dessa romaner är lämpliga att använda i den svenska skolan för att öka intresset hos elever för skönlitterär läsning.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med min uppsats är att undersöka och jämföra de kvinnobilder som framställs i Sue Graftons roman *"K" som i kortslutning* och i Janet Evanovichs roman *Lovligt byte*. Frågan jag ställer är hur pass stereotypiska de kvinnobilder som framställs är? I förlängningen ämnar jag komma fram till en diskussion gällande vilket av dessa verk som eventuellt vore mest lämpligt att introducera i en svensk högstadielklass.

1.2 Avgränsningar

Jag kommer endast att använda mig av och referera till de svenska översättningarna av böckerna. Jag är medveten om att de kvinnor som presenteras i böckerna är amerikanska kvinnor och att det är denna kulturs värderingar som färgat och utformat dem. Jag kommer dock att lägga fokus på den svenska målgruppen då detta är mest aktuellt för mig. Därigenom kommer jag studera hur dessa karaktärer eventuellt kan fungera som förebilder för ungdomar i det svenska samhället.

1.3 Metod och disposition

I min undersökning kommer jag genomföra en närläsning av *K som i kortslutning* av Sue Grafton och av *Lovligt byte* av Janet Evanovich. Närläsningen kommer att göras ur ett genusperspektiv där jag kommer fokusera på huvudpersonernas agerande, sätt att tala och interaktion med andra människor av bägge könen. Min uppsats är disponerad så att jag inleder med att presentera tidigare forskning och teori för uppsatsen. Därefter kommer böckernas huvudpersonerna presenteras och beskrivas. Detta gör jag för att jag vill att min läsare ska få en bild av dem innan jag går in i analysarbetet. Begreppet kvinnlig och vad som är kvinnligt är något som är extremt svårt att få en entydig bild av. Därför är det nödvändigt att visa upp den bild jag valt att utgå från när jag talar om vad som är kvinnligt eller ej. Här har jag tagit hjälp av boken *Kvinnligt – myten och verkligheten* (1984, *Femininity*) av den amerikanska journalisten Susan Brownmiller. Den kommer fungera som min huvudsakliga sekundärlitteratur när det gäller kvinnliga stereotypbilder. Brownmiller går här steg för steg i genom det som hon anser vara kvinnliga komponenter och jag har valt ut de delar jag anser vara av vikt för min uppsats. Efter en presentation av Brownmillers idéer kommer jag sedan applicera denna genusteori på de två huvudkaraktärerna för att se hur pass stereotypa de är. Därefter

kommer jag genomföra en jämförelse mellan mina två studieobjekt för att på så sätt komma fram till skillnader och likheter i deras framställning ur ett genusperspektiv. Analysen och jämförelsen ska i förlängningen leda fram till en diskussion där jag ämnar komma fram till vilket av verken som kan anses vara mest lämplig att introducera i en svensk högstadielklass.

2. Tidigare forskning

Sue Graftons författarskap tillhör den feministiska kriminallitteraturen. Detta har medfört att det skrivits mycket om henne inom forskning kring denna typ av litteratur. Att det inte finns samma kvantitet skrivet om Evanovich och hennes verk kan ha sin grund i att Grafton varit verksam inom genren betydligt längre. Nämnas bör även att Evanovich medvetet drar sig för att ge sin karaktär Stephanie Plum en feministisk stämpel.² Den litteratur om feministisk kriminallitteratur jag använt mig av i följande del är *Murder by the Book* av Sally R. Munt (1994), *Sisters in Crime* av Maureen T. Reddy (1988) och *Cracking the Hard-Boiled Detective* av Lewis D. Moore (2006). Artikeln ”Warshawski, Kinsey Millhone and Kay Scarpetta: Creating a Feminist Detective Hero” av Sabine Vanacker ingår i boken *Criminal Proceedings* med redaktören Peter Messent (1997). Slutligen har jag även tagit hjälp av boken *Detective Agency – Women Rewriting the Hard-Boiled Tradition* av Priscilla L. Walton och Manina Jones (1999).

Detektivromanens kvinnor stöter ofta på ett dilemma när det gäller hur de ska bete sig. Den hårdkokte privatdetektiven är en manlig modell, där kvinnor har svårt att passa perfekt in.³ Kinsey Millhone dricker mycket, pratar ett tufft språk och bär vapen. Dessa faktorer bidrar till att hon kommer närmare den karakteristiska bilden av en manlig privatdetektiv.⁴ Hon äter även skräpmat, är totalt ointresserad av kläder, sminkar sig sällan och klipper sig själv. Hennes näsa har blivit bruten två gånger, vilket hon kommenterar med att säga att den i alla fall fortfarande fyller sitt syfte.⁵ Grafton har använt sig av kontrasterande könsattribut i skapandet av sin hjältinna.⁶ Kvinnor måste hela tiden övertyga sig själva och andra om sin rätt till yrkesrollen och kan ibland ha svårt att tas på allvar. De tvingas hävda sig och kämpa för sitt yrke. Ett klassiskt scenario är att den kvinnliga

---

² Bilaga 1

³ Sally R. Munt, (1994) *Murder by the Book – Feminism and the Crime Novel*. s.48

⁴ Maureen T. Reddy, (1988) *Sisters in Crime – Feminism and the Crime Novel*. s.95

⁵ Munt. s.47

⁶ Sabine Vanacker, ”Warshawski, Kinsey Millhone and Kay Scarpetta: Creating a Feminist Detective Hero”, *Criminal Proceedings – The Contemporary American Crime Novel*, Peter Messent (redaktör) (1997). s.70a

privatdetektiven ofta begår misstag, till exempel genom att bli för känslomässigt engagerade i sitt fall.⁷

Sue Graftons karaktär Kinsey Millhone är en före detta polis som ser sig själv som en upprätthållare av lagen. Samtidigt som hon håller sig formellt skild från det legala systemet så sätter hon sig aldrig över detta.⁸ Här ser vi en tydlig skillnad gentemot den manlige hårdkokte detektiven som ofta känner en stark misstro mot polisen och som ser på den som inkompetent eller korrupt.⁹ Den kvinnliga privatdetektivens inställning till det egna yrket är ofta ambivalent. Det tydligt antifeministiska i utformningen av den traditionella detektiven får henne att vilja underminera systemet, samtidigt som all ”maskulin” action, individualism och aggression lockar.¹⁰ Parallellt med att hon är en uttalad feminist så kan hon både se för- och nackdelar med en systemändring.¹¹

I böcker med en kvinnlig privatdetektiv finns vanligtvis ingen fast moralkod, vilket ofta är fallet i de manliga motsvarigheterna. I en av böckerna om Millhone ger hon exempelvis uttryck för åsikten att viljan att skipa rättvisa kan ses som en ursäkt för mord.¹²

Ett hyllande av den ensamme, hårdkokte hjälten kan uttolkas genom bristen på nära relationer, exempelvis genom att Grafton valt att göra Millhone föräldralös.¹³ Samtidigt existerar nära relationer och de viktigaste kan i Millhones fall till viss del ses som en alternativ familj. Hennes hyresvärd oroar sig för hennes säkerhet och ägarinnan av kvarterets restaurang ser till att hon får mat.¹⁴ Millhone uppfostrades av sin moster som lärde henne hantera ett skjutvapen, för sin säkerhets skull. Samtidigt fick hon även lära sig att sticka och virka eftersom det tränade hennes öga för detaljer och gav tålamod. Denna kombination av det bästa från bägge könen skapar den kompletta hjältinnan.¹⁵

Millhones yrkesval medför svårigheter i upprätthållandet av nära relationer, framförallt till män. Det klassiska scenariot i historier med denna typ av hjältinna är att i inledningen av ett nytt förhållande så fungerar allt utmärkt och mannen respekterar hennes yrkesval. Dock börjar han efter

---

⁷ Munt. s.48

⁸ Reddy. s.116–117

⁹ Reddy. s.116

¹⁰ Vanacker. s.63

¹¹ Munt. s.48

¹² Reddy. s.118

¹³ Munt. s.49

¹⁴ Lewis D. Moore, (2006) *Cracking the Hard-Boiled Detective – A Critical History from the 1920s to the Present*. s. 179–180

¹⁵ Vanacker. s.70

en tid att försöka ändra på henne och visar tydligt sitt missnöje när hon tvingas prioritera jobbet framför honom.¹⁶ Millhones mål i livet är att klara sig själv och bli finansiellt oberoende. Hon vill inte hamna i beroendeställning, framförallt inte till någon man, då hon där ser en risk att kunna bli utnyttjad.¹⁷ Millhone uttrycker ibland en känsla av ensamhet, men uppskattar samtidigt det liv hon själv skapat med friheten att själv välja sina närstående.¹⁸ Konstgrepp som Grafton använt för att bidra till Millhones ensamhet och frihet är det androgyna förnamnet Kinsey. Det är ett icke-etniskt namn, som är tvetydigt och svårplacerat.¹⁹

Det finns över huvudtaget en mycket stark manlig tradition inom den hårdkokta privatdetektivromanen. Detta är något de amerikanska kvinnliga författarna är medvetna om och även skämtar om i sina romaner.²⁰ Millhone är medveten om skillnaden mellan sig själv och en man i samma yrkesmässiga situation, exempelvis reflekterar hon över att hon har en lägre lön.²¹

Den tidigare forskning jag här presenterat får fungera som grund inför min kommande presentation och analys av huvudkaraktärerna. Den underlättar mitt arbete med framförallt Kinsey Millhone, då jag i min analys kan ta avstamp från tidigare framkomna resultat. Dock har jag, till skillnad från tidigare forskning som har sitt fokus på hur det manliga påverkar, valt att i mitt arbete lägga fokus på det kvinnliga. Jag gör dessutom en jämförelse med en karaktär där författaren aktivt valt att ta avstånd från en feministisk stämpel.²² I mitt arbete med denna karaktär, Stephanie Plum, tror jag mig även kunna dra nytta av den tidigare forskningen som är inriktad på Kinsey Millhone. Forskningen ställs här upp som en utgångspunkt och får fungera som mall i mitt sökande efter likheter och skillnader.

3. Teori

Eftersom jag i min uppsats valt att fokusera på de kvinnliga huvudrollsinnehavarna är det av vikt att använda en teori som fokuserar just på kvinnor och kvinnlighet. Jag kommer granska mina utvalda karaktärer ur ett genusperspektiv. Detta perspektiv har sin grund i den feministiska teoribildningen

---

¹⁶ Reddy. s.106

¹⁷ Vanacker. s.71

¹⁸ Reddy. s.110

¹⁹ Reddy. s.92

²⁰ Reddy. s.96

²¹ Priscilla L. Walton and Manina Jones (1999), *Detective Agency – Women Rewriting the Hard-Boiled Tradition*. s.98

²² Bilaga 1

3.1 Feministisk litteraturteori

En av de viktigaste föregångarna till den moderna feministiska teoribildningen är Simone de Beauvoir. 1949 utkom hennes bok *Le deuxième sexe (Det andra könet)*, som kom att bli det enskilda verk som haft störst inflytande för den moderna synen på män och kvinnor och på vad som är manligt och kvinnligt. Beauvoir hävdade att man inte föds som kvinna utan att det är något man blir. I boken genomförs en undersökning som redogör för hur biologiska, psykologiska, historiska, kulturella förklaringar genom den västerländska historien använts för att trycka ner och reducera kvinnan till ett lägre stående kön. Detta har lett till att mannen alltid står som subjekt och norm. Kvinnan har alltid fått fungera som objekt, det/den ”andra” och står för avvikelser från normen. Beauvoir hävdade att den kvinnliga underlägsenheten inte var något naturgivet, utan istället något vi människor hade skapat själva.²³

Feminismen som rörelse har rört sig i olika vågor där den första pågick omkring 1830–1920. Här stod suffragetterrörelsen i spetsen och man kämpade för bland annat kvinnlig rösträtt och liknande progressiva sociala visioner. Den andra vågen inleddes omkring 1960 och pågår till viss del ännu idag. Här ligger fokus på könsroller och på att uppmärksamma och förändra grundläggande orättvisa förhållanden i samhället. Omkring 1990 inleddes vad som brukar betraktas som en tredje våg, med genusteorin i fokus. Denna skiljer sig från den ursprungliga feminismen i och med att det nu inte endast är fokus på kvinnors villkor.²⁴

Fram till 1970-talet var så gott som all kanoniserad litteratur skriven av män, men trots detta ansågs den vara könsrollsneutral. Förr i tiden skrev kvinnor betydligt mindre skönlitteratur än män, anledningen var att de ansågs vara sämre på detta. Feminister har här gått in och påmint om att det var män som skrev litteraturhistorien och att de var de som läste och bedömde litteraturen utifrån manliga positioner.²⁵ Feminister vill påverka framtidens litteraturhistoria och verka för att fler nya kvinnliga författare publiceras, läses och syns både i den litterära offentligheten och i litteraturskrivningen. För att klara detta har man under flera år arbetat med att lyfta fram den kvinnliga traditionen i äldre litterära verk, en tradition som tidigare tryckts undan av män. Man lyfter fram glömda författarskap som besitter litterära kvalitéer som tidigare undgått eller ignorerats.²⁶

---

²³ Paul Tenngart (2008), *Litteraturteori*. s. 114

²⁴ Tenngart, s. 113

²⁵ Tenngart, s. 117–118

²⁶ Tenngart, s. 118

I mitt arbete genomför jag min analys och jämförelse med denna teori i bakhuvudet. Mitt mål är att komma fram till en diskussion gällande vilket av verken som är mest lämpade att föra in i skolan, med tanke på de kvinnobilder som framförs. Under arbetets gång är det viktigt att hela tiden vara medveten och uppmärksam på hur den manliga världen infiltrerar och påverkar kvinnans sätt att vara och se på sig själv och på andra. som grund för mitt arbete använder jag nedanstående redogörelse för vad som nu och genom historien uppfattats som kvinnligt.

3.2 *Kvinnligt – myten och verkligheten*

Eftersom uppsatsen kretsar kring två kvinnliga hjältinnor och hur dessa framställs ur ett genusperspektiv så är det lämpligt att inleda med ett försök att definiera kvinnlighet som fenomen. Som utgångspunkt används boken *Kvinnligt – myten och verkligheten (Femininity 1984, svensk översättning 1986)* av Susan Brownmiller. Denna bok tar upp olika aspekter av kvinnan och belyser dem historiskt en efter en. Boken utgår från Brownmillers egna tankar, men hon refererar även till historiska texter och akademiska undersökningar. Boken utkom 1984 i USA, vilket innebär att några av de värderingar hon framför ter sig föråldrade och omoderna. Hon presenterar dock likväl mycket tänkvärt gällande kvinnans sätt att se på sig själv och andra. Medges ska också att detta försök att skapa en kvinnlig mall att utgå från i min studie medför många generaliseringar, vilket dock är ofrånkomligt.

3.2.1 *Utseende*

Gällande kvinnokroppen konstaterar Brownmiller att kvinnor under alla tider på något sätt har varit missnöjda med sina kroppar och tagit till olika medel för att forma och göra om dem. Förr använde man sig av korsetter för att rätta upp kroppen, dra in midjan och skapa en s-form. Dessa ledde till svårigheter att andas och risk för att lätt svimma.²⁷ I dagens samhälle anser vi oss inte vara så drastiska, men tar istället till bantning och plastikoperationer för att skulptera fram den perfekta kroppen. Den gemensamma nämnaren är, som tidigare nämnts, att kvinnan inte är nöjd med sig själv.²⁸ Idag menar vi att kvinnorna förr gjorde allt detta för mannens skull, då ingen tyckte det var konstigt om en man lämnade en kvinna som inte höll efter sig själv och sin kropp. Idag är dock den officiella och allmänt vedertagna förklaringen bland kvinnor att man håller igen för sin egen skull, för att må bra. Dock bottnar längtan efter den perfekta kroppen historiskt sett i mäns förväntan på kvinnan, men även i kvinnors förväntan på andra kvinnor. Ytterligare ett problem i att ständigt

---

²⁷ Susan Brownmiller (1986), *Kvinnligt – Myten och verkligheten*. s.36–37

²⁸ Brownmiller, s.52–53

sträva efter idealkroppen ligger i att den estetiska normen som sätter reglerna för den perfekta kroppen är föränderlig och ändras fort. Förr var avbilder av kärleksgudinnan Venus den stora förebilden. Hon visade upp yppiga former och en svällande bakdel.²⁹ Detta är en bild som ligger långt från dagens västerländska ideal. Dessa oavbrutna idealförändringar leder till att kvinnan ständigt ser den egna kroppen som sin fiende. Har hon tur stämmer hennes utformning överens med idealet ett tag, för att sedan bli det totalt motsatta.

För de flesta kvinnor är tydlighet gällande könstillhörighet viktig. Man vill klä sig kvinnligt och absolut, under inga omständigheter bli misstagen för att vara en man. Bland de manliga attributen nämns ord som kraftfull och stor, medan motsvarande beskrivning av kvinnan är med ord som liten och svag.³⁰ Normen är att mannen alltid är längre än kvinnan. Om så inte skulle vara fallet bryts en av kvinnlighetens huvudregler, genom att hon får mannen att känna sig liten och otillräcklig. Man stör mannen i hans tävlingsvärld och får honom att inte känna sig behövd.³¹ Denna stereotypa bild är i många länder svår att leva upp till för både män och kvinnor. USA är ett land som har bland de längsta kvinnorna i världen, tillsammans med bland annat Sverige, Norge och Tyskland.³² Vår norm stämmer inte heller överens med majoriteten av världens däggdjur, där honan oftast är större än hanen. Teorin om varför det är så är att det förmodligen gynnar fortplantningen.³³

Det som framförallt skiljer kvinnan från mannen när det kommer till kroppssammansättning är att hon är mjukare än mannen. En genomsnittlig kvinna har 25% fett, medan en man bara har 15%. Anledningen ligger i att en kvinna ska kunna bli gravid, ett faktum som understöds genom att kvinnor som har för lite fett förlorar sin menstruation och därigenom även sin förmåga att kunna bli gravida. I samhället ses fetma som ett stort problem, vilket helt går emot det smala och välsvarvade ideal som råder. Den bantning och träning vi utsätter våra kroppar för går i sin tur emot kvinnokroppens naturliga strävan efter mjukhet.³⁴

Det verkar som vi människor inte kan och vill inse att alla kroppar har genetiska olikheter, vilket i sin tur leder till olika proportioner. Människan har skapat en mall, ett utseende som är det rätta. Så länge vi inte passar in i denna mall ser vi oss själva som felaktiga och försöker rätta till de

---

²⁹ Brownmiller, s.21–22

³⁰ Brownmiller, s.27

³¹ Brownmiller, s.28

³² Brownmiller, s.29

³³ Brownmiller, s.30–31

³⁴ Brownmiller, s.31–32

delar där vi brister.³⁵ Kvinnan har som tidigare nämnts under alla tider tagit till redskap för att skapa den perfekta kroppen. Redskapen har sett olika ut beroende på vilken del av världen man befinner sig i. Västvärldens korsett, orientens japanska obi, de burmesiska halsringarna och den kinesiska fotbindningen är bara några exempel på hjälpmedel som använts för att förhöja kvinnans skönhet, samtidigt som de även försvagat henne och begränsat hennes frihet. Genom historien har kvinnan bevisat sin kvinnonatur genom skönhet såsom män definierat den för kvinnor.³⁶ Förr och även idag är utseendet det främsta fysiska vapnet i kampen kvinna mot kvinna. Med utseendet visar kvinnan upp sitt värde och sitt åtråvärde.³⁷

Håret spelar viktig och framstående roll när det kommer till att markera det kvinnliga. Anledningen ligger i att man med håret väldigt lätt kan ändra sitt utseende. Håret är en sak som får ta tid för många kvinnor. Tid avsätts för besök hos frisören och för att fixa sig i ordning inför fester. En bra klippning framhäver det som vill visas upp och döljer det mindre bra. Frisyren kan förändras från dag till dag, och kan fungera som redskap för att visa vilket humör du har just den dagen. I västvärlden fungerar även håret som ett sätt att skilja på könen. Det långa svallande håret ses som typiskt feminint och för med sig rörelser som även de ses som typiskt kvinnliga. Ett exempel är att kvinnor ofta pillar med sitt hår, för bort det från ansiktet. Att lösa upp och släppa ut sitt hår har sedan länge setts som en erotisk gest.³⁸

I de grekiska sagorna var det långa håret dock inte enbart reserverat för kvinnor. Stora hjältar hade långa svallande hår, ett exempel är Simson vars hela styrka satt i håret.³⁹ I kristendomen har långt hår stått som det mest kvinnliga, grundat redan hos Paulus. Han menade att män skulle blotta sitt huvud inför Gud, medan kvinnan borde täcka sitt huvud vid bön. Det långa håret fick fungera som en slöja.⁴⁰

För en kvinna kan det vara mycket skamfullt att tvingas klippa av sitt hår. Ett exempel på detta är att man i Frankrike efter befrielsen 1944 rakade av håret på de kvinnor som haft samröre med tyskar. De tvingades sedan till att springa gatlopp genom Paris.⁴¹ Om man bortser från håret på

---

³⁵ Brownmiller, s.32

³⁶ Brownmiller, s.33

³⁷ Brownmiller, s.53

³⁸ Brownmiller, s.64

³⁹ Brownmiller, s.62

⁴⁰ Brownmiller, s.62–63

⁴¹ Brownmiller, s.65

huvudet så bör en kvinna idag vara så gott som hårlös. Len och skimrande hud är så kvinnligt det kan bli.⁴²

3.2.2 Klädsel

Åtskillnaden av könen betraktas ofta på alla plan som något extremt viktigt. Vi människor vill veta vem vi står inför, vi bemöter könen olika och skickar ut olika typer av signaler.⁴³ En kvinna väljer utseende för varje tänkbart tillfälle. Hon kan ses som en skådespelare som spelar ett stort antal roller. Den belöning hon enligt Brownmiller längtar efter ges i form av en komplimang, gärna från en man.⁴⁴

Det har hänt mycket sedan frigörelsen på 1920-talet, då ”golvlängdsbarriären” på kjolarna bröts. Innan dess skulle det inte synas att kvinnor överhuvudtaget hade ett par ben och de fick under inga omständigheter visas. De långa kjolarna höll tillbaka de stora rörelser som ansågs vara okvinnliga. Kvinnlighet likställdes med försiktighet och återhållsamhet.⁴⁵

Idag har vi ett friare mode och kvinnligheten framhävs istället genom att man visar upp så mycket hud som möjligt, till exempel genom en kort kjol eller en djup urringning.⁴⁶ Brownmiller konstaterar att kvinnor klär sig för den heterosexuelle mannen och inte för varandra. Istället pågår en ständig tävling kvinnor emellan, där målet kan vara en man eller jobb. Män behöver inte alls på samma sätt klä sig sexuellt, varken för att få jobb eller en partner. De besitter enligt Brownmiller en säker och obestridd status och kan därför vara färglösa.⁴⁷ Dock bör här noteras att modeindustrin för män under de senaste åren ökat lavinartat och med detta även intresset för och förväntningar på att även män ska bry sig om och vårda sitt yttre.

”Att gå inför kvinnomode, och att göra det bra, är att ständigt syssla med obetydliga detaljer och det på fullaste allvar.”⁴⁸ I detta kan konstateras att ett modeintresse är något ytligt. Samtidigt förväntas dagens kvinnor hålla en klädstandard som starkt påminner om överflödskonsumtion. Detta trots att få har den ekonomi som krävs för att ständigt hålla sin garderob och sitt smyckeskrin

---

⁴² Brownmiller, s.158

⁴³ Brownmiller, s.89

⁴⁴ Brownmiller, s.85

⁴⁵ Brownmiller, s.90–91

⁴⁶ Brownmiller, s.105

⁴⁷ Brownmiller, s.107–108

⁴⁸ Brownmiller, s.88

uppdaterat.⁴⁹ I dagens samhälle speglas detta genom medias uppmärksammande av den hets som modebloggare sägs utsätta unga kvinnor för genom att ständigt visa upp det senaste modet. Vårt samhälle värderar i hög grad en kvinnas status efter de dyrbarheter hon bär.⁵⁰

Om en man ska iväg på ett viktigt sammanträde på jobbet tar han på sig en kostym och är sedan redo att ge sig iväg. Ännu idag finns ingen enhetlig motsvarighet för en kvinna i samma situation. Modeskaparna har ännu inte lyckats ta fram ett klädesplagg som både är bekvämt, kvinnligt och lämpligt för jobb på samma gång. Det är oförenligt att klä sig kvinnligt och att samtidigt lyckas se trovärdig och kompetent ut. Detta gör det mycket svårt för karriärskvinnor att hitta kläder.⁵¹

3.2.3 *Känslor och uppförande*

Brownmiller hänvisar till en undersökning som beskriver kvinnan med ord som känslig, labil, lättsårad, lättpåverkad, subjektiv.⁵² Kvinnan anses ha lättare att gråta, gör det oftare och uppmanas dessutom ofta till det. Mannen uppmanas istället att behärska sig. I kristendomen ser vi Madonnan, den heliga Maria gråta över mänskligheten. Denna bild fungerar som en symbol, men är omgjord. I äldre historier var det nämligen Jesus som grät av medlidande för människorna. Enligt Brownmiller ska Simone de Beauvoir ha sagt att ”män slutade gråta när det blev omodernt”. Med tidigare nämnda fakta i åtanke kan man se mycket sanning i detta uttalande.

När ett land drabbas av en stor tragedi får de gråtande kvinnorna symbolisera massornas sorg.⁵³ En man bör å ena sidan inte gråta offentligt, då detta undergräver hans auktoritet och visar på svaghet. Å andra sidan bör en kvinna inte visa ilska, detta anses inte vara ”trevligt”. Det passar inte en kvinna att rasa och skrika utan hon bör tygla sin ilska.⁵⁴

3.2.4 *Röst och tal*

Skillnaden mellan mäns och kvinnors röstläge skiljer i genomsnitt en oktav. Det sker en viss överlappning mellan de manliga och kvinnliga tonerna, men en kvinnoröst är generellt ljusare.⁵⁵

---

⁴⁹ Brownmiller, s.109

⁵⁰ Brownmiller, s.110

⁵¹ Brownmiller, s.111

⁵² Brownmiller, s.231

⁵³ Brownmiller, s.233

⁵⁴ Brownmiller, s.234

⁵⁵ Brownmiller s.116

Män har en djupare röst som låter mer auktorativ. Detta medför större lätthet att visa att man menar allvar, samtidigt som en man med lätthet överröstar en kvinna.⁵⁶ Att tala manligt eller kvinnligt är en härmningsprocess som börjar tidigt. Redan som spädbarn blir man tilltalad olika beroende på kön. Talet är en självhävdande handling som män och kvinnor skolas i på olika sätt.⁵⁷ Män tränas i att vara verbalt aggressiva och pojkar växer upp i tron att de har något viktigt att förmedla. Samtidigt får flickor lära sig att deras förnämsta egenskap är att kunna lyssna. Detta blir tydligt i samtal där män ofta faller kvinnor i talet medan kvinnorna tillåter dessa avbrott. Männerna talar och kvinnor backar upp dem genom att ställa frågor och använda sitt kroppsspråk för att visa intresse.⁵⁸ Faktorer som enligt Brownmiller särskilt kännetecknar kvinnospråket är framförallt tveksamheten i att uttrycka ett påstående. En kvinna förvandlar ofta rutinmässigt ett påstående till en svävande fråga, då det inte anses kvinnligt att framföra en stark åsikt. Befallningar och direktiv modifieras skickligt med små vänliga ord för att det sagda ska mildras och för att dölja maktförhållanden.⁵⁹

Flickor lär sig i allmänhet att tala tidigare än pojkar och lär sig fortare att tala flytande. Vid skolstart besitter de ett större vokabulär och lär sig fortare att läsa.⁶⁰ Detta kan vara bakgrunden till föreställningen om att det ligger i kvinnans natur att prata för mycket. Denna myt har diskuterats av bland annat Aristoteles, Ben Franklin och Shakespeare, som själva var några av de mest mångordiga män som funnits. Det sades att kvinnor låter sitt prat flöda, att de talar om oväsentliga saker och att de inte kan bevara en hemlighet.⁶¹ I 1700-talets England skrev William Blackstone om kvinnor som med vass tunga och vulgärt prat störde grannskapet. Dessa kallades i allmänt tal för argbiggor och straffades med ”doppningstolen”. Kvinnan bands fast vid en stol som vara fastgjord vid en stång. Denna doppades sedan i en flod, sjö eller damm så många gånger som krävdes för att kvinnan skulle känna ånger och lova bättring.⁶²

Andra försök att tysta kvinnoröster genomfördes bland annat genom laglig utestängning från högre studier, något som förekom redan i det antika Grekland. Man förbjöd även kvinnor att tala

---

⁵⁶ Brownmiller, s.135

⁵⁷ Brownmiller, s.127

⁵⁸ Brownmiller, s.134

⁵⁹ Brownmiller, s.130–131

⁶⁰ Brownmiller, s.117

⁶¹ Brownmiller, s.122

⁶² Brownmiller, s.123–124

offentligt i kyrkan. Brownmiller menar att med dessa faktorer i åtanke ”finner man kanske inget märkligt i att män och kvinnor talar samma språk men att de talar det på olika sätt”.⁶³

Jag kommer i mitt arbete utgå från Brownmillers kategoriseringar för att steg för steg analysera och därefter jämföra karaktärerna Stephanie Plum och Kinsey Millhone. Detta avsnitt utgör en norm för vad, som i denna uppsats, betraktas som kvinnligt. Vid fall där huvudpersonerna bryter mot normen kommer jag använda mig av termen okvinnlig och inte av ordet manlig. Anledningen är att om något inte är kvinnligt så blir det inte per automatik manligt. Mellan dessa klassificeringar finns ett brett spektra som kan dra åt olika håll. Mitt fokus ligger helt på den kvinnliga delen av detta spektra.

4 Beskrivning av huvudpersonerna

Nedan följer en beskrivning av huvudkaraktärerna och böckerna som står i fokus för denna uppsats. Detta för att läsaren ska få en bra grund inför analysen och även få en bild av berättelsernas kvinnor. Inledningsvis skildras böckernas respektive författare kortfattat.

4.1 Sue Grafton

Liksom sin skapelse Kinsey Millhone har författaren Sue Grafton genomgått två skilsmässor och idén till böckerna om Millhone fick hon under en av dessa. Skilsmässan var jobbig och medförde även en sexårig vårdnadstvist. Grafton har berättat att hon brukade ligga på kvällarna och fundera ut olika sätt att skada och ta död på sin dåvarande make. Eftersom hon visste att hon aldrig skulle klara att genomföra det kom hon istället på att hon kunde skriva om sina olika idéer.

Grafton har tidigare arbetat som manusskrivare i Hollywood, en konsekvens av detta är att hon tagit beslutet att aldrig låta böckerna om Kinsey Millhone bli film. Hon menar att hon själv varit med och förstört så många författares verk och att hon inte vill att samma sak ska hända hennes skapelse.⁶⁴

Tidigare utkom hon med en bok per år, men har nu dragit ner på tempot för att hon vill att det fortfarande ska kännas roligt att skriva. Nu utkommer böckerna med omkring 15–18 månaders mellanrum.⁶⁵

---

⁶³ Brownmiller, s.126

⁶⁴ Sue Grafton – Author of the Kinsey Millhone Mysteries, ”Sue Grafton”, suegrifton.com/suegrifton.htm, 2009-12-01 10.40

⁶⁵ Claire E. White (oktober 1999), ”A Conversation With Sue Grafton”, *Writers Write*, writerswrite.com/journal/oct99/grifton.htm, 2009-11-30 16.00.

4.2 ”K” som i kortslutning

Denna bok är den elfte i Sue Graftons bokstavsserie som handlar om Kinsey Millhone. Seriens första bok utkom 1983 och författaren har i dagsläget kommit till bokstaven U. Som läsare bör man notera att trots att böckerna kommit ut under en lång tidsperiod så befinner vi oss fortfarande i år 1986. Seriens första bok utspelar sig i nutid, därefter har Grafton skapat sin egen tid. Detta medför att teknik såsom internet och mobiltelefoner inte existerar i någon av hennes böcker.⁶⁶

I ”K” som i kortslutning (*”K” is for Killer* 1994, svensk översättning 1999) kontaktas Kinsey Millhone för att utreda ett mystiskt självmord. Läsaren möter Millhone en sen kväll på hennes kontor där hon får besök av modern till den döda Lorna Kepler. Modern tror inte på polisens förklaring att Kepler tagit sig liv och underbygger detta med att Keplers kropp var så förstörd när den hittades att någon säker dödsorsak aldrig kunde fastställas. Hon är istället övertygad om att dottern blivit mördad och får ingen ro förrän saken blivit utredd på nytt. Millhone åtar sig uppdraget och upptäcker snabbt att bilden av den goda dotter som Kepler enligt modern varit i själva verket inte stämde så bra. Den 25-åriga Kepler arbetade som prostituerad och hade även medverkat i en porrfilm.

Millhone får under sin utredning hjälp av de poliser som tidigare arbetat med Keplers död, framförallt en ung polis som tidigare varit Millhones kollega bistår henne med information. Historien är snårig med många förbipasserande personer som alla på sitt sätt spelar en roll för historiens upplösning. Millhone stöter bland annat på advokaten till en man som skulle ha gift sig med Kepler dagen efter hon dog. Denne man är även han ute efter Keplers potentiella mördare.

”K” som i kortslutning avslutas med Millhone listar ut vem som mördat Kepler och ringer och berättar detta för tidigare nämnda advokat. Millhone konfronterar mördaren, Keplers chef Roger Bonney, som reagerar med att skjuta Millhone med en elpistol. Han får sedan ett samtal och lämnar kvar Millhone nere i ett stort vattenrör. Efter en stund kvicknar Millhone till och kan ta sig upp ur röret. Där upptäcker hon att Bonney är försvunnen och att ingen vet var han tagit vägen. Han återses sedan aldrig mer.⁶⁷

4.3 Kinsey Millhone

Kinsey Millhone föddes den 5 maj 1950 i Santa Teresa i Kalifornien. När hon var fem år var hon och hennes föräldrar med i en allvarlig bilolycka där bägge föräldrarna avled. Att ha förlorat sina

---

⁶⁶ White, 2009-11-30 16.00.

⁶⁷ Sue Grafton, (1999), *”K” som i kortslutning*, s.79

föräldrar vid så tidig ålder är något som Millhone aldrig kommit över. Efter olyckan flyttade hon till sin moster Gin som levde ensam i en trailerpark. Denna situation har bidragit till Millhones känsla av rotlöshet och det faktum att hon ännu i vuxen ålder ser sig själv som föräldralös och som en ensamvarg. Moster Gin bidrog i Millhones uppfostran till en stark självkänsla, ett obefintligt intresse för mode, en ovilja mot att laga mat och även gentemot att läsa böcker. När Millhone var runt 20 år så dog moster Gin och Millhone levde ensam kvar i trailerparken. Vid samma ålder var Millhone även gift två gånger under korta perioder. Hon lämnade den förste maken och blev sedan själv oväntat lämnad av sin andre make. I *"K" som i kortslutning* har hon ingen kontakt med någon av sina tidigare makar.

Millhone var rebellisk under skoltiden vilket ledde till att hennes resultat inte var så bra. Dock lyckades hon ta examen och utbildade sig till polis. Hon arbetade med detta i två år, men valde sedan att ta avsked då hon stördes av byråkratin och attityden gentemot kvinnliga officerare. I 25-årsåldern utbildade sig Millhone till privatdetektiv och startade sedan en egen byrå. Tack vare sina kontakter inom polisen underlättas hennes arbete då hon får tillgång till material, information och brottsplatser. I 30-årsåldern lämnade hon trailerparken och flyttade till en enrumslägenhet. Det är där läsaren möter henne. Hon lever ensam och verkar vara nöjd med detta.⁶⁸ I *"K" som i kortslutning* talar Millhone om ett nyligen avslutat förhållande med en tidigare kollega, men hon verkar inte sörja att detta är över.⁶⁹ Snarare är hon lättad och generad, då kollegan i fråga var en gift man. Millhone är en enkel arbetarkvinna som klarar sig själv och betalar sin räkningar i tid. Hon känner sig trygg med sig själv, en trygghet hon förstärker genom att bära vapen.

Millhone är ganska kort med axellångt hår. Hon klär sig oftast i slitna jeans, stickad polojumper och jeansjacka. Hon håller sig i form genom att jogga, en sysselsättning hon njuter av. Samtidigt anser hon inte sina matvanor vara det bästa, då hon älskar skräpmat och har McDonalds som favoritrestaurang.⁷⁰

4.4 Janet Evanovich

Evanovich har själv sagt att hon och Stephanie Plum har mycket gemensamt. De kommer bägge från New Jersey, kör bilmodellen Buick och älskar onyttigheter.

---

⁶⁸ Sue Grafton – *Author of the Kinsey Millhone Mysteries*, "Kinsey Millhone Biography", suegrifton.com/kinseymillhone.htm, 2009-11-30 16.30

⁶⁹ Grafton. s.79

⁷⁰ "Kinsey Millhone Biography", 2009-11-30 16.30

Evanovich började skriva redan som ung, då främst romantiska och erotiska berättelser. Hon hann med att skriva 12 kärleksromaner innan hon valde att byta genre.⁷¹ Efter sitt beslut tog hon ledigt i två år då hon ägnade sig åt att samla kunskap inför sina nya böcker. Hon drack massvis med öl tillsammans med folk som arbetade med att upprätthålla lagarna, lärde sig skjuta och skapade sedan sin karaktär Stephanie Plum.

Evanovich säger att hon inte ville att Stephanie Plum skulle arbeta som privatdetektiv då hon inte ville kopiera Sue Graftons idé i bokstavsserien.⁷² Nämnas bör dock att alla Evanovichs böckers engelska titlar innehåller en siffra, till exempel *Lovligt byte* som på engelska heter *One For the Money*. Evanovich serie kallas även för hennes nummerromaner.⁷³

4.5 *Lovligt byte*

Detta är den första boken i serie som hittills uppgår till 16 böcker om borgensagenten Stephanie Plum som lever och verkar i Trenton, New Jersey. Boken utkom 1994 i USA med titeln *One For the Money*. När läsaren kommer in i historien har Plum varit arbetslös sedan ett halvår efter att ha fått sparken från underklädesavdelningen på ett varuhus.⁷⁴ I ren desperation utpressar hon sig till ett jobb som borgensagent hos sin kusin Vincent Plum. Hennes första fall blir att leta reda på Joe Morelli, en före detta polis som står anklagad för mord.⁷⁵ Redan första dagen hittar Plum Morelli, men lyckas inte ta fast honom då han är både snabbare och smartare än hon.⁷⁶ Plum inser att hon behöver utbildning inom prisjägaryrket och tar till detta hjälp av sin nya kollega Ranger, den bästa borgensagenten av dem alla.⁷⁷ Hon införskaffar trots kraftig motvilja en pistol som en av hennes bekanta inom polisen hjälper henne att lära sig använda.⁷⁸ Samtidigt som Morelli retar Plum finns det en kemi mellan dem som bottnar i en ungdomsflört.⁷⁹ Morelli tar nu hjälp av Plum för att hitta det vittne han påstår ska funnits på plats vid skottlossningen. Han menar även att den man han sköt först hade hotat honom med en pistol. Dock är både pistolen och vittnet spårlöst försvunna och allt

---

⁷¹ Janet Evanovich, "Q&A: Most Frequently Asked Questions", evanovich.com/qa/faq 2009-12-02 11.30

⁷² Janet Evanovich med Ina Yalof och Alex Evanovich (2006), *How I Write*. s.12–13

⁷³ *Fantastic Fiction*, "Janet Evanovich", fantasticfiction.co.uk/e/janet-evanovich/, 2009-12-03 12.40. (Sidan senast ändrad 2009-11-27)

⁷⁴ Janet Evanovich (2007), *Lovligt byte*. s. 11

⁷⁵ Evanovich. s.15–16

⁷⁶ Evanovich. s.20–23

⁷⁷ Evanovich. s.24–25

⁷⁸ Evanovich. s.119–120, 129

⁷⁹ Evanovich. s.6

eftersom tiden går försvinner och mördas fler av de personer som bodde i huset där skottlossningen ägde rum.⁸⁰ Plum är innerst inne tveksam till Morellis skuld och i sina försök att hjälpa honom råkar hon träffa på proffsboxaren Benito Ramirez. Denne man tycker om att plåga kvinnor och utser Plum till sitt nästa offer och börjar hota och förfölja henne.⁸¹ Plum kontaktar Ramirez manager Jimmy Alpha, men det hjälper föga.⁸²

Plums jakt leder henne på rätt spår och hon hittar Morellis vittne. Hon förföljer honom ut till en hamn och ringer och meddelar Morelli. När hon får syn på Ramirez bil är hon övertygad om vem som är skyldig. Morelli dyker upp och de finner en kylbil med fyra döda kroppar, däribland Morellis vittne. Dock kan de inte se något vapen, vilket får Morelli att vilja bryta den överenskommelse han gjort med Plum om att hon skulle få gripa honom om de hittade hans vittne. Plum låser då in Morelli i kylbilen och kör honom till polisen.⁸³ Väl där visar det sig att den försvunna pistolen fanns i bilen, vilket gör att Morelli kan bevisa sin oskuld och går fri.⁸⁴

Stephanie Plum återvänder hem till sin lägenhet, där boxningsmanagern Alpha väntar på henne. Hans plan är att låta Ramirez våldta och döda henne, därefter tänker Alpha skjuta Ramirez. Plum lyckas fly ut ur rummet, Alpha skjuter henne i rumpan och Plum lyckas skjuta Alpha till döds.⁸⁵ Till Plums lycka blir hela samtalet där Alpha berättade om sina planer inspelade, då Morelli under sitt och Plums tidigare samarbete låtit sätta avlyssningsapparater i hela lägenheten. Historien slutar fyra dagar senare när Morelli kommer hem till Plum med en pizza för att titta på teve och försonas.⁸⁶

4.6 *Stephanie Plum*

Stephanie Plum är en tredje generationens amerikan med ungerska och italienska rötter. Från sin mamma har hon fått sin ljusa hy, sina blå ögon och sin goda ämnesomsättning, vilket är en fördel med tanke på att hon älskar snabbmat och kakor, upside downkaka med ananas är den absoluta favoriten.⁸⁷ Även munkar är något Plum gärna inmundigar, vilket leder till att hon trots sina goda

---

⁸⁰ Evanovich. s.133–136

⁸¹ Evanovich. s.34–37

⁸² Evanovich. s.117

⁸³ Evanovich. s.167–177

⁸⁴ Evanovich. s.188

⁸⁵ Evanovich. s.180–184

⁸⁶ Evanovich. s.185–188

⁸⁷ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.XIII

gener våndas över kropp och vikt. Då och då ger hon sig ut och joggar, en sysselsättning hon avskyr och som får henne att bli illamående och svimfärdig.⁸⁸ Från faderns sida har hon fått massor med ostyrigt brunt hår och en förkärlek till italienska gester.⁸⁹ Hennes vardagsuniform består av cykelshorts, en stor tröja, gymnastiskor och, de dagar håret är vildare än vanligt adderas även en keps.⁹⁰ Som liten drömde Plum om att kunna flyga som Stålmannen och om att få gifta sig med en hjälte.⁹¹ Som vuxen är hennes mål framförallt att kunna betala sin hyra i tid, att bli respekterad av sin omgivning och att äga en ordentlig bil. Samtidigt finns drömmen om ett äktenskap med en hjälte ännu kvar.⁹²

Plum kommer från ett område i Trenton, New Jersey som kallas Byn, en amerikansk dröm där fönstren alltid är rena och man alltid äter middag klockan sex. Nu, som vuxen lever hon ensam med sin hamster Rex i en lägenhet, samtidigt som hon ofta åker hem på middag till sina föräldrar. Hos föräldrarna bor även mormor Mazur som är änka och mycket excentrisk.⁹³

Författaren till böckerna om Plum, Janet Evanovich, säger att Stephanie Plum *är* Trenton, New Jersey, en stad som är full av avgaser, beväpnade galningar, kolväte och en extremt hög luftfuktighet. Hon har sitt kylskåp fullt med öl och pizza, badrummet är överhopat av smink och hårprodukter, hennes garderob svämmar över av skor och hon förvarar sin pistol i en nallebjörnsformad kakburk.⁹⁴

Plum är 30 år gammal, något som nämns för första och enda gången i seriens första bok, *Lovligt byte*. Därefter har Evanovich beslutat sig för att låta tiden stå still. 30 år är enligt henne en universell ålder som många kan relatera till. Karaktärerna växer och utvecklas, men i sin egen tid och takt. Evanovich säger att hon fokuserar på att roa sina läsare istället för att låta sina karaktärer åldras.⁹⁵

När läsaren för första gången möter Stephanie Plum har hon varit arbetslös i ett halvår och i desperation efter pengar till mat och hyra utpressar hon sin kusin till att anställa henne som borgenär. I jobbet ingår att leta upp folk som inte infunnit sig till sina rättegångar. Plum känner en

---

⁸⁸ Evanovich. s.112

⁸⁹ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.XIV

⁹⁰ Evanovich. s.92

⁹¹ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.XIV

⁹² Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.9

⁹³ Janet Evanovich, ”The Novels: Stephanie Plum Series”, evanovich.com/novels.novel/33, 2009-12-02 11.30

⁹⁴ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.52

⁹⁵ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.34–35

stark motvilja mot att bära och använda vapen, vilket dessvärre är en nödvändighet i hennes yrke. De enda anledningarna till att hon väljer att fortsätta med jobbet är att hennes mamma ogillar det och att hon slipper bära nylonstrumpor.⁹⁶ På frågan varför Plum kom att arbeta just som borgensagent svarar Evanovich att hon använde sig av uteslutningsmetoden vid yrkesvalet. Polis ansåg hon skulle kräva för mycket researcharbete och hon ville inte heller att Plum skulle arbeta som privatdetektiv då hon inte ansåg sig kunna skriva bättre om detta än Sue Grafton med sin bokstavsserie. Hon visste från början inget om borgensagenter eller deras arbete, något hon ansåg vara en fördel då det gjorde att hon och Plum hade samma utgångsläge.⁹⁷

Plum har tidigare varit gift, men lämnade mannen efter att ha kommit på honom med att vara otrogen endast någon månad efter bröllopet.⁹⁸ Nu lever hon ensam, men har två män som konstant figurerar i hennes liv. De är bägge ”Mister Right”, samtidigt som de är ”Mister Wrong”. Det beror på vilken dag det är. Bägge två är skrämmande på ett bra sätt och Plum har ingen aning om hur hon ska kunna välja mellan dem. Den ena är hennes barndomsflört Joe Morelli. Han arbetar som polis och uttrycker då och då en längtan efter att gifta sig med Plum. Den andre är Ranger, Plums prisjägarkollega som är den bästa inom yrket. Plum är inte helt säker på vad Ranger vill göra med henne med är övertygad om att det innefattar naken hud.⁹⁹

5 Analys

Utifrån Brownmillers teser om några av de attribut som kan ses som typiskt kvinnliga har jag studerat huvudpersonerna Kinsey Millhone och Stephanie Plum. Fokus ligger på hur huvudpersonerna ser på sina kroppar och på sig själva som yrkeskvinnor, hur de klär sig, hur de samtalar med män och hur pass de tas på allvar av sina samtalspartners. Jag inleder med att titta närmre på Kinsey Millhone.

5.2 *Kinsey Millhone*

Kinsey Millhone anses av litteraturforskare med feministisk synvinkel vara den perfekta hjältinnan, tack vare sin sammansättning av kontrasterande könsattribut.¹⁰⁰

---

⁹⁶ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.XIV–XV

⁹⁷ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.12–13

⁹⁸ Evanovich. s.18

⁹⁹ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.XV

¹⁰⁰ Vanacker. s.70

Millhone är en söt tjej med långt brunt hår som hon oftast bär utsläppt. Till vardags klär hon sig i jeans och stickad polotröja, men när situationen kräver så klär hon sig i ”den lilla svarta”.¹⁰¹ Dock kan hon inte känna sig bekväm i denna typ av klädsel utan känner sig mer som sig själv i sina vardagliga kläder.¹⁰² Detta överensstämmer med vad Brownmiller säger, att det är arbetsamt att klä sig kvinnligt, framförallt om du vill framstå som professionell. Enligt Brownmiller finns det inte några kvinnliga plagg som både är bekväma, kvinnliga och lämpliga för jobb på samma gång.¹⁰³ Millhone sminkar sig nästan aldrig och klipper sig själv med sin nagelsax.¹⁰⁴ När hon får en uppskattande kommentar av en man så tackar hon för denna, men byter sedan direkt ämne.¹⁰⁵ Inte heller inför sig själv funderar hon över sitt utseende i någon högre grad. Det finns där, mer än så är det inte. Hennes kropp är ett verktyg som bör kunna fungera för det ändamål som eftersträvas, för övrigt får den vara som den vill.¹⁰⁶ Trots det sparsamma intresset för det egna utseendet så är Millhone dock mycket uppmärksam när det kommer till andra människors utseende och klädsel. När hon under sitt arbete kort hälsar på en grupp människor så hinner hon notera att kvinnan i gruppen lagt ner betydligt mer tid på både frisyr och kläder i förhållande till sin manlige kollega.¹⁰⁷

Millhone är trygg i sin roll som kvinnlig privatdetektiv och störs inte av att ibland bli bemött med förvåning av folk som förväntat sig att stå inför en man. Exempelvis så begår Luna Keplers mamma, i inledningen till *”K” som i kortslutning*, misstaget att tro att Millhone är sekreterare åt privatdetektiv Millhone, detta efter att endast ha läst namnet på dörren.¹⁰⁸ Millhone kan själv inte se minsta likhet mellan sig själv och den stereotypa bilden av den perfekta kvinnan. Det drömliv som dessa kvinnor tycks leva är inget som Millhone eftersträvar eller drömmer om.¹⁰⁹ Hon lever ensam, ser sig själv som en ensamvarg och trivs bra med att ha det så. Hon tycker om att ha distans

---

¹⁰¹ Grafton, s.132, 230, 239; 136–137

¹⁰² Grafton, s.152

¹⁰³ Brownmiller, s.111

¹⁰⁴ Grafton, s.54

¹⁰⁵ Grafton, s.185

¹⁰⁶ Munt. s.47

¹⁰⁷ Grafton, s.128, 139–140

¹⁰⁸ Grafton, s.11

¹⁰⁹ Grafton, s.106

till andra.¹¹⁰ Denna egenskap anses vara ett utmärkande drag för den manlige detektiven.¹¹¹ Dock kan Millhone erkänna att hon ibland känner sig nervös och utsatt i sin ensamhet.¹¹²

Hon är oftast saklig och lugn i konversation med andra människor. Hon bemöts ofta med respekt, folk tar henne på allvar och svarar på hennes frågor. Under sin utredning får Millhone hjälp av en manlig polis som hon för diskussioner med och utbyter information med. Vid något av dessa samtal blir dock Millhone upprörd och hetsig i sitt tal. Hon tas då inte på allvar av sin manlige samtalspartner, utan uppmanas att lugna sig och låta polisen sköta sitt jobb.¹¹³ Detta ett problem som både manliga och kvinnliga privatdetektiver ställs inför, att kunna förhålla sig till den styrande makten. Enligt Maureen T. Reddy har kvinnliga privatdetektiver ofta en mer respektfull inställning till polisen än vad den manlige privatdetektiven har.¹¹⁴ I samtalet med den unge polisen blir Millhone dock uppretad och i samma läge begår hon ett, enligt litteraturforskare, klassiskt misstag bland kvinnliga privatdetektiver då hon blir alltför känslostyrd i sitt agerande.¹¹⁵

5.1 *Stephanie Plum*

Plum besitter precis som alla människor en kombination av kvinnliga och manliga attribut. Hennes relation till den egna kroppen är ambivalent. Hon är för det mesta tillfreds med sin kropp och anser sig vara välsignad med en god ämnesomsättning.¹¹⁶ Likväl oroar hon sig ibland för sin vikt och ger sig ut och joggar trots att hon avskyr det.¹¹⁷ Denna vilja att förändra och förbättra den egna kroppen är enligt Brownmiller ett typiskt kvinnligt drag.¹¹⁸ Av andra uppfattas Plum som smal och hon får uppskattande kommentarer om sitt utseende av män.¹¹⁹ Detta är något hon bemöter olika beroende på vem kommentarerna kommer från. Exempel på detta är att när kommentaren kommer från en före detta skolkamrat, som Plum anser vara fränstötande, så får hon rysningar och vill slå till

---

¹¹⁰ Grafton, s.29

¹¹¹ Munt. s.49

¹¹² Grafton, s.33

¹¹³ Grafton, s.288, 291–295

¹¹⁴ Reddy. s.116–117

¹¹⁵ Munt. s.48

¹¹⁶ Evanovich med Yalof och A. Evanovich. s.XIII

¹¹⁷ Evanovich. s.112, 139, 163

¹¹⁸ Brownmiller, s.52–53

¹¹⁹ Evanovich, s.23, 98

honom.¹²⁰ Medan när kommentaren kommer från Morelli, som hon är svag för, så leder den till att hon tappar fokus och blir lättmanipulerad.¹²¹

Plum klär sig för olika tillfällen, vilket är ett utmärkande kvinnligt drag. En kvinna är enligt Brownmiller som en skådespelare som spelar ett stort antal roller. Hon väljer kläder beroende på vilken roll hon förväntas spela.¹²² När Plum vill ge ett seriöst intryck, till exempel vid en arbetsintervju så klär hon sig i dräkt.¹²³ Vid ett spaningsuppdrag där målet är att väcka uppmärksamhet klär hon sig sexigt och utmanande i kort klänning och högklackade skor.¹²⁴ Dock anser Plum att det är arbetsamt och ansträngande att klä sig på detta kvinnliga sätt. När hon själv väljer klädsel utan tanke på andras blickar så faller valet på sporttröja och cykelshorts.¹²⁵ Denna mer androgyna klädsel kompenserar Plum genom att ha ett långt hår som hon ofta låter hänga fritt.¹²⁶ Smink och smycken är något hon använder för att skapa en snyggare, tuffare och mer självsäker bild av sig själv, inför andra och även inför sig själv. Ju mer osäker hon känner sig, desto högre tuperar hon håret och desto mer mascara sätts på ögonfransarna.¹²⁷

Plum har två män i sitt liv som hon ser upp till och även till viss del åtrår. Hon är kortare än dessa båda och i samtal med dem hamnar hon ständigt i underläge.¹²⁸ Medan de talar lugnt så hetsar Plum ofta upp sig och börjar skrika. Hon försöker hålla sig lugn, tala allvarligt och spela tuff, men då hon aldrig fullföljer sina hot så tas hon aldrig på allvar.¹²⁹ Problematiken i att tas på allvar i sin yrkesroll och att ständigt behöva hävda sig är ett klassiskt problem för den kvinnliga privatdetektiven enligt Sally R. Munt.¹³⁰ Plum har en stark vilja att vara självständig och kunna klara sig själv utan hjälp. Dock kan hon vid hotfulla tillfällen känna sig tryggare i sällskap med en man. Detta är dock något hon endast erkänner för sig själv.¹³¹

---

¹²⁰ Evanovich, s.8

¹²¹ Evanovich, s.23, 98

¹²² Brownmiller, s.85

¹²³ Evanovich, s.12, 17, 29

¹²⁴ Evanovich, s.139–140, 142

¹²⁵ Evanovich, s.8, 81, 92, 102

¹²⁶ Evanovich, s.7

¹²⁷ Evanovich, s.93, 102–103

¹²⁸ Evanovich, s.24

¹²⁹ Evanovich, s.22–23, 130, 163

¹³⁰ Reddy. s.106

¹³¹ Evanovich, s.131–133, 186

Plum styrs ofta av sina känslor och tar snabba ogenomtänkta beslut. Detta är något hon är medveten om, men inte kapabel att förändra.¹³² Hon är lättmanipulerad och begår misstag genom att hon låter sig bli för känslomässigt engagerad i sitt fall.¹³³ Munt menar att detta är ett drag som kan hittas hos många kvinnliga privatdetektiver.¹³⁴

Plum ser sig inte som duktig i sitt yrke och vid de tillfällen då hon gör framsteg så kan hon ändå inte fullt glädjas åt sin seger.¹³⁵ Hennes bild av sitt yrkesjag är att hon är en amatör, hon är rädd för sitt eget vapen, och hon slåss hellre med handväskan om hon måste.¹³⁶ Dock lyckas hon trots denna negativa inställning till sitt vapen klara av att använda det när hon blir riktigt arg eller är hotad. Vid fara för sitt eget liv använder hon sitt vapen och dödar en man.¹³⁷

De attribut som kan anses som okvinnliga besitter Plum bland annat i form av sitt yrkesval. Moderns önskan om att dottern ska skaffa ett annat yrke får stå som markör för det opassande i detta val.¹³⁸ När Plum från början fick jobbet var det genom att använda sig av utpressning, där hon under tuff förhandling tvingade sin kusin att anställa henne.¹³⁹ Plum lever ensam och kan till viss del ses som en ensamvarg. Hon säger sig känna ett behov av att få vara ensam med sina tankar för att kunna fungera.¹⁴⁰ Enligt Munt kan bristen på nära relationer ses som ett hyllande av den manlige hårdkokte privatdetektiven.¹⁴¹ Plum har många nära relationer, men när hon ska arbeta eller vill tänka igenom sina arbetsdag så väljer hon att avskärma sig från andra.

6 Jämförelse

Jag avser nu göra en jämförelse mellan mina två undersökta huvudkaraktärer. Jag ämnar se hur de liknar och skiljer sig åt i fråga om tidigare nämnda kategoriseringar. I slutändan vill jag nå fram till

---

¹³² Evanovich, s.134

¹³³ Evanovich, s.98, 186–187

¹³⁴ Munt. s.48

¹³⁵ Evanovich, s.68, 178

¹³⁶ Evanovich, s.91–92, 22–23, 178; 39; 37

¹³⁷ Evanovich, s.107, 184

¹³⁸ Evanovich, s.94–95

¹³⁹ Evanovich, s.14–16

¹⁴⁰ Evanovich, s.47–48

¹⁴¹ Munt. s.49

en diskussion gällande vilken hjältinna, om någon, som lämpar sig bäst att införa i skolans skönlitterära läsning.

Både Stephanie Plum och Kinsey Millhone har en praktiskt syn på sig själva, de ser sig inte som specifikt kvinnor utan som personer i största allmänhet. De har enkla mål i sin vardag; att sköta sitt jobb så de kan få ihop pengar till mat och hyra. De är båda envisa och ger inte upp förrän de fullgjort sina uppdrag. Millhone besitter fler okvinnliga drag, detta genom att hon är mer kortfattad och målinriktad än vad Plum är. Hos henne finns arbetet i tankarna hela tiden och hon kan inte slappna av förrän hon löst sitt fall. Detta kan dock ha sin grund i att Plum under arbetet med jakten på Morelli under tiden även åtar sig mindre uppdrag, i kontrast till Millhone som endast arbetar med ett fall och helt kan fokusera på detta. Plums fokusering avbryts konstant av att något brådskande kommer mellan.

Bägge böckerna är skrivna av kvinnor, men man märker samtidigt att den manliga världen inspirerar och finns där. Janet Evanovich hade innan hon skapade karaktären Stephanie Plum, hunnit med att skriva 12 erotiska kärleksromaner.¹⁴² Detta kan förmodligen vara en bidragande faktor till att Plum och böckerna om henne innehåller mycket känslor och tankar på män. Plum har många män omkring sig och det går snabbt att inse vilka som är goda och onda, bland annat genom yttre attribut, men även genom hur de talar och bemöter Plum. Det är av de goda männen som Plum vill tas på allvar och det är dessa som retar och hetsar upp henne och även får henne att begå misstag på grund av att de manipulerar henne känslomässigt. När hon ska ut på uppdrag med målet att väcka uppmärksamhet så är det med män i åtanke som hon klär sig.

Dock tar hon avstånd från alla kvinnors mål i Byn där hon är uppväxt, nämligen att hitta en bra man och gifta sig.¹⁴³ Detta är inget eftertraktansvärt enligt Plum.

Även Millhone låter sig bli känslomässigt manipulerad, dock endast vid något enstaka tillfälle och inte som hos Plum där det sker frekvent. Plum funderar betydligt mer än vad Millhone gör, tankarna är oftast självcentrerade och rör sig kring hennes känsloliv och hennes misslyckande. Några liknande tankar går knappt att finna hos Millhone, som reflekterar över något för att sedan gå vidare och lämna det bakom sig.

Millhone har varit verksam inom sitt yrke betydligt längre än Plum och detta bidrar förmodligen till hennes trygghet i sin yrkesroll. Detta speglar sig även i en trygghet i fråga om det egna utseendet. Medan Plum anstränger sig genom att sminka sig till bättre självförtroende tenderar Millhone att medvetet inte bry sig om vad andra anser om hennes utseende. De klär sig bägge

---

¹⁴² Janet Evanovich, ”Bio – About Janet”, evanovich.com/bio, 2009-12-02 11.00

¹⁴³ Evanovich. s.10

praktiskt och bekvämt, men anpassar sig om situationen kräver det. Dock anser de båda att anpassningen till det feminina känns tillgjord, och de återvänder så snabbt de kan till sina vanliga kläder.

Hos Millhone finns en medvetenhet i allt som hon företar sig. Här finns männen i periferin och tar ingen större plats. Män, och framförallt den manlige hårdkokte detektiven, gör här snarare avtryck i utformningen av karaktären Millhone. Författaren Sue Grafton tycks medvetet ha blandat attribut för att skapa en ”mittemellan”-personlighet. Millhone balanserar mellan de manliga och kvinnliga attributen, men är samtidigt en tydlig kvinna. Det vill säga, hennes uppenbarelse är en kvinna, det är aldrig någon som efter att ha sett henne misstar henne för att vara en man.

Trots att de bägge lever ensamma och lägger stor vikt vid att vara oberoende och självständiga så har Plum betydligt fler människor i sin närhet än vad Millhone har. Millhone är föräldralös medan Plum ofta kan åka hem och besöka sin familj. Plum låser in sig i sin lägenhet för att på så sätt skapa distans. Medan hon kan slå på och av sin ensamhet, finns den alltid där för Millhone. För Millhone är distansen till andra naturlig då den närmsta familjen inte existerar.

7 Diskussion och slutsatser

Syftet med min uppsats var att se vilka kvinnobilder som framställdes dessa två verk, för att förlängningen få till stånd en diskussion gällande vilket av dessa verk som är mest lämpligt att introducera i en skolklass.

Slutsatsen är att båda böckerna presenterar lämpliga förebilder ur genussynpunkt och därför skulle kunna fungera bra i syftet att öka den skönlitterära läsningen i grundskolan. Analysen visar att de kvinnliga hjältinnorna i bägge fall är starka, moderna kvinnor som arbetar hårt för att nå sina mål och ta sig dit de vill. Graftons böcker kan dock i högre grad locka både en manlig och kvinnlig publik, då framställningen av hjältinnan gör att böckerna mer riktar sig till en publik av bägge könen.

Slutsatsen grundar sig i Millhones medvetenhet om sig själv och även gällande sin omgivning. Hon är insatt i hur samhället ser ut och kunnig om hur det påverkar henne. Därigenom kan hon ta aktiva beslut för hur hon vill leva sitt liv. Millhone ser sig själv som en modern kvinna och tar avstånd från bilden av den stereotypa kvinnan. Detta ställningstagande menar jag kan fungera som inspiration för den kvinnliga publiken samtidigt som det kan verka för att göra den manliga publiken mer mottaglig inför böckerna. Jag tror även att det kan vara bara för pojkar i högstadietåldern att möta goda kvinnliga förebilder för att på så sätt få en större förståelse för det

andra könet och deras perspektiv på världen. Hos Grafton möter läsaren en hjältinga som av män tas på allvar och behandlas som en jämlike. I jämförelsen mellan huvudkaraktärerna framkommer det att Millhone besitter en större trygghet i sig själv och i sin yrkesroll än vad Plum gör. Här verkar Millhone som en god förebild genom att visa på att tron på sig själv påverkar alla delar av livet.

Som framkommit i analysen är Graftons karaktär Kinsey Millhone saklig och målinriktad. Detta i motsats till Evanovichs karaktär Stephanie Plum som under arbetets gång gärna svävar iväg i fantasier och grubblerier. Hos Millhone ligger fokus på att lösa det uppdrag som är ålagt henne, vilket leder till att tempot höjs. Detta tillsammans med att Graftons böcker stilmässigt påminner om den manliga detektivromanen är faktorer som kan bidra till att attrahera den manliga läsaren.

Framställningen av Millhone står i kontrast till Evanovichs böcker med Plums alla tankar på män, känslor och relationer, något som kan tänkas uppskattas mer av kvinnliga läsare. Utifrån analysen kan man samtidigt se att den kvinnliga publiken även hos Kinsey Millhone kan finna en stark och självständig kvinna att relatera till. Jag anser att det i dagens utseendefixerade samhälle, där pressen på unga kvinnor är stor, kan ses som en fördel att introducera en kvinnlig förebild som trots att hon inte fokuserar på sitt utseende likväl tas på allvar och ses som en professionell yrkesutövare.

8 Käll- och litteraturförteckning

8.1 Böcker

- Brownmiller, Susan (1986). *Kvinnligt – myten och verkligheten*, (svensk översättning Margareta Hartelius), Stockholm: Forum. (Originaltitel *Femininity*, publicerad 1984)
- Evanovich, Janet (2007). *Lovligt byte*, (svensk översättning Louise Moëll), Malmö: Damm Förlag AB. (Originaltitel *One For The Money*, publicerad 1994)
- Evanovich, Janet, med Ina Yalof och Alex Evanovich (2006). *How I write*, New York: St. Martins Griffins
- Grafton, Sue (1999). *"K" som i kortslutning*, (svensk översättning Börje Crona), Malmö: Bra böcker. (Originaltitel *"K" is for Killer*, publicerad 1994)
- Moore, Lewis D. (2006). *Cracking the Hard-Boiled Detective – A Critical History from the 1920s to the Present*, North Carolina, USA: McFarland & Company. Inc, Publishers
- Munt, Sally R. (1994). *Murder by the Book – Feminism and the Crime Novel*, London: Routledge
- Reddy, Maureen T. (1988). *Sisters in Crime – Feminism and the Crime Novel*, New York: The Continuum Publishing Company
- Tenngart, Paul (2008). *Litteraturteori*, Malmö: Gleerups
- Vanacker, Sabine (1997), "Warshawski, Kinsey Millhone and Kay Scarpetta: Creating a Feminist Detective Hero" I *Criminal Proceedings – The Contemporary American Crime Novel*, red. Peter Messent, 62-86. London: Pluto Press
- Walton, Priscilla L. och Manina Jones (1999). *Detective Agency – Women Rewriting the Hard-Boiled Tradition*, Berkely/ Los Angeles/ London: University of California Press

8.2 Elektroniska källor

- *Fantastic Fiction*, "Janet Evanovich", <http://www.fantasticfiction.co.uk/e/janet-evanovich/> 2009-12-03 12.40. Sidan senast ändrad 2009-11-27
- Fjelkner, Metta (2005) "Var femte elev läser aldrig en bok i skolan", *Lärarnas riksförbund*, <http://www.lararnasriksforbund.se/lrweb/home.nsf/indexfrmset?readform&Url=http://www.lararnasriksforbund.se/lrweb/Home.nsf/bykey/ZALC-788LXD?OpenDocument&Click=> 2009-11-29 11.30.
- *Janet Evanovich*, "Bio – About Janet", evanovich.com/bio, 2009-12-02 11.00. Copyright 1997–2010.
- *Janet Evanovich*, "Q&A: Most Frequently Asked Questions", evanovich.com/qa/faq 2009-12-02 11.30. Copyright 1997–2010.

- *Janet Evanovich*, "The Novels: Stephanie Plum Series", evanovich.com/novels.novel/33, 2009-12-02 11.30. Copyright 1997–2010.
- *Sue Grafton – Author of the Kinsey Millhone Mysteries*, "Kinsey Millhone Biography", suegrifton.com/kinseymillhone.htm, 2009-11-30 16.30. Copyright 1996–2009.
- *Sue Grafton – Author of the Kinsey Millhone Mysteries*, "Sue Grafton", suegrifton.com/suegrifton.htm, 2009-12-01 10.40. Copyright 1996–2009.
- White, Claire E. (oktober 1999). "A Conversation With Sue Grafton", *Writers Write*. <http://writerswrite.com/journal/oct99/grifton.htm>, 2009-11-30 16.00.

8.3 Otryckta källor

- Bilaga 1, i författarens ägo